

**Nr 233.**

Av herrar **Wiklund** och **Forslund**, om reglering av löne- och anställningsförhållandena för de i statens tjänst anställda sjuksköterskorna.

Om man tar hänsyn till den långa utbildningstid, som kräves för att bli sjuksköterska, och till de kvalifikationer i övrigt, man ställer på sjuksköterskekåren, äro deras löneförmåner alldeles för låga. Att rekryteringen av kåren i fråga hittills kunnat ske någorlunda nöjaktigt, torde ha sin orsak i den uppfattning de själva och allmänheten tidigare haft om en sjuksystems uppgift i samhället.

Vår moderna tid har emellertid en helt annan syn på detta spörsmål. Även sjuksköterskorna själva kräva nu — och detta med rätta — höjda löneförmåner. En jämförelse med de löner, som utgå till andra grupper av befattningshavare med i stort sett likvärdiga uppgifter i samhället, visar ju klart och tydligt, att sjuksköterskornas lönestandard är ovanligt låg. En höjning av denna är därför fullt motiverad, och enligt undertecknades mening kan det ligga en fara i att dröja längre med att skipa rättvisa i här nämnt avseende. Man kan icke komma förbi det berättigade i kraven på en skälig och rättvis lönesättning till en kår, som gör landet så stora tjänster under förhållanden, som många gånger ställa utomordentligt stora krav på vederbörandes omdöme, kunskaper och anpassningsförmåga.

Under hänvisning till vad här anförts hemställa vi,

att riksdagen ville anhålla, det Kungl. Maj:t snarast måtte utreda de i statens tjänst anställda sjuksköterskornas löne- och anställningsförhållanden samt för riksdagen framlägga förslag i ämnet.

Stockholm den 23 januari 1944.

*Erik Olof Wiklund.*

*Albert Forslund.*

I motionens syfte instämmer

*Karl Sandegård.*

---